

Soru:

05 Şubat 2017 tarihli önceki Soru-Cevapta, Suriye'de devşirilen Trump politikasının "meyveleri", özellikle Suriye rejimine teslim edilen Halep'te Türkiye'nin oynadığı güçlü rol hakkında Trump politikasının ana hatları açıklandı. Yine Suriye'de tırpanlanan Rusya'nın rolünden ve Amerika tarafından Suriye'de İngiltere'ye verilen küçük rolden bahsedildi. Ancak ne var ki Trump'ın haklarında keskin ve hararetle açıklamalar yaptığı iki meseleye değinilmedi! 15 Şubat 2017 tarihinde Washington'da Yahudi varlığı başkanı ile ortak basın toplantısında konuşan ABD Başkanı Trump, iki devletli çözümle ilgili olarak yaptığı açıklamada, "Artık iki devletli çözüm konusunda ısrarcı olmayacağını" söyledi. Bu açıklama, Amerika'nın iki devletli çözüm düşüncesinden vazgeçtiği anlamına gelir mi? Ayrıca 20 Ocak 2017 tarihinde Beyaz Saray koltuğuna oturan ABD Başkanı Trump, İran'a ilişkin ortamı gerici şiddetli açıklamalar yapmaktadır. Trump'ın bu açıklaması, bölgede Amerika adına hizmet veren İran'ın rolü konusunda Amerikan politikasında bir değişikliğe gidildiği anlamına gelir mi? Teşekkür ederim.

Cevap:

Belirtilen iki meseleye ilişkin baskın görüşü açıklamak için söz konusu meselelere bir göz atacağız:

Birincisi: Filistin ya da Ortadoğu sorunu:

1- ABD Başkanı Trump'ın, küresel ve tüm ulusal medya tarafından canlı yayınlanan ortak basın toplantısında yaptığı açıklamaların içeriği şöyledir: "Çarşamba günü ABD Başkanı Donald Trump, Amerika'nın Ortadoğu politikası hakkında yeni işaretler verdi. İsrail-Filistin anlaşmazlığını sona erdirmek için iki devletli çözüm şart değil diyen Trump, barışa götüren her alternatif seçeneğe açık olduğunu kaydetti. Cumhuriyetçi ya da Demokratlardan olsun önceki tüm ABD başkanları, iki devletli çözümü savunmuşlardır." [16.02. 2017 France 24] Trump, "İki devlete ve tek devlete bakıyorum. Benim hoşuma gidecek olan iki tarafın da hoşuna giden olur. Benim için ikisi de uyar... İsrail ve Filistin neyden mutlu ise ben de ondan mutlu olurum" dedi. [16.02. 2017 el-Cezire Mübaşir] İlk kez Trump tarafından dile getirilen Amerika'nın tek devletli çözüm ifadesi muğlak ve belirsizdir. Tek bir Yahudi devleti içinde Filistinlilere bir özerklik mi verilecek? Yoksa Filistinlilerin de Yahudi devletinin yönetimine ortak olacağı laik bir devlet mi kurulacak? Lübnan tarzındaki bu çözüm, İngiltere'nin 1939 yılında Beyaz Kitap'ta önerdiği İngiliz projesine benziyor. Unutulmamalıdır ki iki devletli çözüm, bir Amerikan projesidir. 1959 yılında Cumhuriyetçi Başkan Eisenhower döneminden beri bu projeyi savunan Amerika, sözde uluslararası toplum tarafından kabul edilmesini sağlamış ve İngiltere tarafından savunulan tek devletli çözüm düşüncesini de duvara vurmuştur. Açıklamalar ve karineleri iyi düşünüldüğünde, Amerika'nın iki devletli çözüm fikrinden vazgeçmediği anlaşılır. ABD'nin BM Daimi Temsilcisi Nikki Haley bunu şu sözleriyle açıkça dile getirmiştir: "Her şeyden önce biz, iki devletli çözümü destekliyoruz. Amerika'nın iki devletli çözümü desteklemediğini söyleyenler yanlış olur... Kesinlikle iki devletli bir çözümü destekliyoruz. Ama aynı zamanda da, 'iki tarafı masaya getirmek için neler yapılmalı? Tarafların anlaşması için nelere ihtiyacımız var?' gibi sorular temelinde kalıpların dışında da düşünüyoruz," dedi. [16.2.2017 Reuters] Bu ifade, Trump'ın iki devletli çözüm fikrinden vazgeçmediğini pekiştirir. İki devletli çözüm, yukarıda belirtilen tarihten bu yana tüm ABD yönetimleri tarafından benimsenen Amerikan devletinin bir politikasıdır. Sadece Trump, başka bir baskı yöntemi denemek istedi. Öyle ki ABD'nin BM Daimi Temsilcisi, ülkesinin kesinlikle iki devletli çözümü desteklediğini belirtti. Ya da Amerika, Yahudilere daha cazip kılmak için iki devletli çözüm düşüncesinde bazı tadilatlar yapmak istiyor. Daimi Temsilci, kutu (kalıplar) dışında düşünüyoruz dedi. Yani süreci kutuya benzetti. ABD, çözüme erişmek için tarafları bir kutu içinde toplamıştı. Şimdi ise başka yöntemler deneyip, müzakerecilerle özellikle Yahudilere iki devletli çözümü daha cazip hale getirmek için bazı şeyler ilave etmek ya da çıkarmak istiyor. Yöntemler farklı olabilir. 11 Kasım 2016 tarihli Soru-Cevapta, zaferini ilan etmesinin ardından Trump'ın, Amerikan politikasının özünde değil, üsluplarında bir değişikliğe gidebileceğini belirterek şöyle demiştik: "Eski başkan döneminde devam eden önemli sorunlar konusunda Amerika'nın politika değişikliğine gelince, ana hatlarda bir değişiklik olması beklenmiyor. Belki üsluplar değişebilir. Amerikan sistemine farklı kurumlar hâkim. Her bir kurumun fazla veya eksik yetkileri var. Örneğin başkan ve idaresi, Pentagon, Kongre ve Ulusal Güvenlik Konseyi, güvenlik daireleri gibi... Bu kurumlar, üsluplardaki değişiklikle birlikte Amerikan politikasının ana hatlarının stabil kalmasında etkin rol oynarlar..."

2- Filistin yönetimi, bu açıklamalardan dolayı şoke olup afalladı. Uzun süre Yahudiler ile sürdürülen barış görüşmelerinde başmüzakereci olarak görev yapan ve Filistin Kurtuluş Örgütü Genel Sekreteri Saeb Erekat, "İki devletli çözümden vazgeçmek bir şaka değil. Hem İsraililer hem de Filistinliler için bir felaket ve trajedi olur." diye konuştu. [16.02.2017 Huffington Post] Erekat, "İki devletli çözümün yerini tutacak tek alternatifin "Müslümanların, Yahudilerin ve Hristiyanların yaşayabileceği demokratik bir devletin kurulması" olduğunu söyledi. [16.02.2017 el-Cezire] Filistin yönetimi ve yetkilerinin tek bildikleri çözüm, ya iki devletli Amerikan çözümü, olmazsa eski İngiliz çözümü ya da Yahudi hegemonyası altında benzeri çözüm gibi sömürgeci kâfirlerce sunulan çözümlerdir. Öyle anlaşılıyor ki Amerika, Filistin yönetimi ve yetkililerini planından haberdar etmiş değil. En son öğrenen onlar. Amerika'ya göre onların hiçbir kıymeti harbiyesi yok. Çünkü ABD, onların kendisine itaat edeceğini ve kolayca ödün vereceğini çok iyi biliyor. Bunlar, topraklarının %80'den ödün verdiler, gaspçıların muhafızları haline geldiler ve düşmanı korumak için kendi halkı ile savaştılar. Bu yüzden ABD bunları niye itibara alıp değer versin ki! Bunlar, köpekler gibi soluyarak kemik peşinde koşarlar!

3- Açıklamalara ilişkin Yahudi varlığının tutumuna gelince, Yahudi varlığı Başbakanı Netanyahu, Trump ile ortak basın toplantısında Amerikan Başkanına minnettar olduklarını söyledi. Ancak iki devletli çözümden hiçbir şey bahsetmedi. Buradan onun Trump'ın açıklamalarından rahatsız olduğu anlaşılıyor. Sanki kendisinden hoşuna gitmeyen bazı şeyler istenmiş gibi. Trump'ın gelişine bel bağlayan Yahudi yandaşlarını hayal kırıklığına uğratmamak için o rahatsız edici şeylere değinmemeyi yeğledi... Öyle görünüyor ki istekleri karşılanmadı, ama bunu belli etmek de istemedi. "Yabancı basına brifing sırasında Golan sorununu gündeme getirip getirmediği hakkında kendisine bir soru yöneltince, Netanyahu, "evet" yanıtını verdi. ABD Başkanı'nın yanıtı ne oldu diye sorulunca da, "Şaşırıldığını söyleyemem." deyip fazla ayrıntıya girmedi. [16.2.2017 Reuters] Seçim sürecinde Amerikan büyükelçiliğini Kudüs'e taşıma sözü veren Trump, "Konuyla ilgili olarak Pazar günü yaptığı açıklamada, Netanyahu ile "oldukça olumlu" bir telefon görüşmesi yaptık diye konuştu. Telefon görüşmesinden hemen önce Beyaz Saray, Başkan Trump'ın ABD Büyükelçiliğini Tel Aviv'den Kudüs'e taşıma vaadini yerine getirmek için henüz tartışmaların "başlangıç aşamasında" olduklarını kaydetti. Beyaz Saray sözcüsü Sean Spicer, yaptığı açıklamada, "Konuyu tartışma aşamasının daha henüz başındayız. Bizi izlemeye devam eden. Konu ile ilgili pek yakında açıklama olacak" dedi. Büyük olasılıkla bu adım, Arap dünyasında öfke patlamasına neden olacaktır. [22.01.2017 Skynews Arapça] Netanyahu, Yahudi varlığını tehdit eden İslam'a karşı mücadele konusuna odaklandı. "İsrail Başbakanı Benjamin Netanyahu, "radikal İslam'a" karşı ve "onu elimine etmek" için Amerika ile beraber hareket edeceklerini vurguladı. [15.02.2017 El Haliç online] Şüphe yok ki onlar, Aziz ve Hakim olan Allah'ın Peygambere indirdiği İslam ile mücadelenin bir bahanesi ve ön girizgahı olarak "radikal İslam" tabirini kullanıyor. Tabii ki İslam'dan amaç, ümmetin hal ve durumunu düzelten İslam'dır. O, haklıdır.

Artık haktan sonra sapıklıktan başka ne kalır? O halde nasıl döndürülüyorsunuz?" [Yunus 32]

İkincisi: İran meselesi:

Evet, Trump yönetiminin İran ile atmosferi gerdiği açıkça görülüyor... İran'a yönelik yeni Amerikan tehditlerinin amacını, boyutunu ve arka planını anlamak için Trump öncesi ve sonrası Amerika'nın İran politikasına bir göz atmak elzemdir. O zaman bir değişikliğin olup olmadığını ve varsa nerede bir değişikliğin olduğunu görebiliriz:

Trump öncesi ve sonrası Amerika'nın İran politikası:

1- Amerika, Irak Savaşı ile birlikte ABD'nin Irak işgalini stabilize etmek için İran'ı tam kapasite kullanmıştır. İran nüfuzunun yoksun olduğu Kuzey ve Batı illeri alev alev yanarken, İran yanlısı gruplar, Amerika'ya karşı savaşmadılar. Irak'ta Amerika ile İran arasında her düzeyde ve her alanda yürütülen ve yürütülmeye devam eden bu koordinasyonu sadece kör olanlar göremez... Yine Yemen'de de İran, Husileri destekliyor. Uluslararası Amerikan özel temsilcileri (önceki Cemal Bin Ömer ile şuan ki Velid Şeyh) Yemen yönetiminde Husilerin rolünü perçinlemek için gayret gösteriyorlar. ABD Dışişleri Bakanı Kerry de 2016 sonlarında Muskat'ta Husiler ile bir araya geldi. Oysaki Amerika'ya "büyük şeytan" diyen İran gibi, Husiler de "Amerika'ya ölüm" demektedir. Yemen'de İran rolü, tamamen Amerika'yı destekleyici bir roldür... Suriye'deki portre ise, güneşten dahi daha berraktır. Zira İran, milisler ve devrim muhafızları ile Beşşar'ı destekliyor. ABD

öncülüğündeki uluslararası koalisyon Suriye devrimini bombalıyor. Amerikan savaş uçakları, terör bahanesi altında sadece IŞİD'i değil, farklı grupları da bombalarken, liderlerini öldürürken, terör listesinde olan İran'ın Lübnan partisine nedense dokunmuyor. Suriye'de İran rolü, Amerikan politikasının bir parçasıdır... Sonra Obama yönetimi, 2015 Haziran'da uluslararası güçlerle İran Nükleer Anlaşması imzaladı. Amerika, özellikle "Arap Baharı" devriminden sonra bölgede artan Amerikan politikasının gereksinimlerini karşılaması için İran'a konulan kısıtlamaları ve dayatılan yaptırımları hafifletti. Yemen, Suriye ve Lübnan'da Amerikan politikası doğrultusunda harcamalar yapsın diye İran'ın petrol ihracatına olanak sağladı... Dolayısıyla 1979 devriminden bu yana Amerika'nın İran, İran'ın da Amerikan karşıtı oldukça sert açıklamaları ve İran'ın "büyük şeytan" yaftası, rüzgâr önünde savrulan tüy gibidir. Eylemler ve aralarındaki eşgüdümlü yürürlükteki politikalar, yazılı açıklamalar ve bezdirici sözlerden çok daha doğrudur. Politik anlayış, sözlere değil, eylemlere bakar.

2- Obama idaresi, İran devriminden bu yanaki diğer Amerikan yönetimlerinden komşu ülkelerde daha çok İran'ın elini serbest bırakmıştır. Bu yüzden Irak ve Lübnan yanı sıra Suriye ve Yemen'de "İran rolü" denen bir olgu ortaya çıkmıştır. İran rolü için dizginleri serbest bırakan Amerikan uzantısına baktığımızda, bunun bazı motifleri olduğunu görürüz. Bunlardan kimi aşağıdaki gibi eski motiflerdir, kimisi de yeni.

A- Eski motiflere gelince, Amerika, petrol kaynaklarını kontrol altına almak için İran'ın Körfez ülkelerine tehdit teşkil etmesini sağladı. İran rolüne ilişkin bu eski Amerikan vizyonu, Amerika'nın Körfeze ayak basmasına yani petrol kaynaklarını kontrol altına almasına imkân verdi. Ancak 1990 yılında Irak, Kuveyt'i işgal edince, Amerika petrol kaynaklarına erişim için İran dışında başka nedenler de elde etmiş oldu. Körfez ülkelerinin çoğunda askeri üsler kurmak isteyen Amerika, Irak'ın Kuveyt işgalinden faydalandı. Bu yüzden artık petrol kuyularına erişim açısından Amerika'nın İran tehdidine gerek kalmamıştır.

Amerika'da oğul Bush yönetimiyle birlikte iktidarı gelen Neoconlar ve 2003 yılında Amerika'nın Irak işgali, bu eski Amerikan motiflerini yeniden canlandırdı. İran tehdidi, bu kez mezhepçilik düzeyinde ayyuka çıktı. Amerikan planı doğrultusunda yeni Sykes Picot sınırları çizildi ve sanal sınırlar devam etse de ülkeler mezhepçilik temelinde parçalandı. Amerika, yeni Ortadoğu haritası piyasaya sürdü. İran, Amerika'nın kanla çizilen mezhepçi Ortadoğu haritasının yeni sınırlarını oluşturmak için mezhepçi grupları destekledi. Irak'taki mezhepçi sınırlar gün ışığı kadar aşikâr. Sonra bu mezhepçi sınırlar, İran'ın "Azınlıklar" sloganı dillendirmesinin ardından Yemen, Suriye, Lübnan, Suudi Arabistan, Bahreyn, Pakistan, Afganistan ve diğer ülkelere kadar uzandı. Yani İran, Amerika'nın sancaktarlığını yaptığı azınlıkları koruma politikası gütmektedir. Bu konudaki İran rolü besbellidir.

Sıradışı yeni motiflere gelince, "Arap Baharı"dır. Arap Baharı ile Amerika, kendisini yeni bir riskle karşı karşıya buldu. Tunus, Yemen, Mısır, Libya ve Suriye'de aniden patlak veren Arap Baharı devrimleri ve Amerikan nüfuzunu tehdit eden halk devrimleri karşısında Amerika, nüfuzunu savunmaya hazırlıklı değildi. Amerikan toplumunun Irak sendromu yaşadığını gördüğü için nüfuzunu savunmak amacıyla askerler de gönderemiyordu. Bölgedeki ajanı Mısır ve Suriye, ayaklanma ve devrim ateşinin etkisinde kaldığı için nüfuzunu savunacak yeterince yerel kuvvetleri de yoktu. Bu yüzden Amerika, önemli ölçüde İran'a itimat ederek olağan dışı yeni motifler geliştirdi. Özellikle Suriye devrimini bastırmak için harekete geçen İran, Trablus ve Sayda olaylarından sonra devrimin Lübnan'a sıçramasını önlemek için Lübnan partisine yapılan yardımları giderek artırıyor. Devrimlerin ritmiyle İran, Bahreyn ve Yemen'de İngiliz nüfuzunu yok edip Amerikan nüfuzunu yerleştirmek için yandaşlarına yaptığı yardımları genişletti. Bu yeni Amerikan motifleriyle mezhepçilik karakterine bürünen İran rolü, bölgede korkunç bir hal aldı. Bu Amerikan politikası, Amerikan-İran yakınlaşmasını gün yüzüne çıkardı. Medya, Nükleer Anlaşma ve Boeing şirketi ile yapılan ticari anlaşmalar sonrası Amerika'nın İran'a uçak dolusu para gönderdiğini yazıp çizdi. ABD'li yetkililer, İran ile ilişkileri kolaylaştırmak ve Amerikan yaptırımlarına ilişkin korkularını gidermek için Avrupa bankalarının yetkilileriyle bir araya geldiler...

3- 2015 yılında ölen İngiliz yanlısı kral Abdullah'ın ardından Amerikan yanlısı kral Selman tahta geçince, Suudi Arabistan Amerikan eksenine kayd. Sisi'nin de Mısır Cumhurbaşkanlığı koltuğuna oturmasının ardından bölgede Amerikan ajanlarının gücü arttı. Böylece Amerika, İran olmadan da

nüfuzunu savunabilecek olanaklar elde etmiş oldu. Bu, bir açıdan böyledir. Öte yandan Amerika, tüm milisleri, muhafızları ve desteğine rağmen Suriye devriminin şevkini kıramayan İran'ın zafiyetini tanık oldu. Bunun üzerine Amerika, İran rolü için bir alternatif olmaktan ziyade daha çok dayanak olan Rusya'yı Suriye bataklığına çekti. Tüm bunlar, Washington'da beyin fırtınaları yapılmasına yol açtı. Beyin fırtınaları sonucunda politik araçları çeşitlendirmek ve güçlü şekilde sadece İran'a bağımlılığın pek etkili olmadığı yargısına varıldı...

İkinci Obama döneminin sonuna yaklaşıldıkça Suriye devriminin anahtarları Türkiye'de kümелendi. Amerika, Suriye devriminin şevkini kırmak için yıkıcı "*İran ve Rusya*" politikası ile kuşatmacı "*Türk*" politikası ve Riyad muhalefetini uysallaştırıcı Suudi rolü arasını cem etti!

Buna göre bölgedeki İran rolü, çok iyi etüt edilmiş bir Amerikan politikasıdır. Bu İran rolü, Amerikan politik gereksinimleri ve konjonktür doğrultusunda genişleyip daralabilir. 1979 yılından bu yana Amerika, İran'ı "*İslam devrimi kisvesiyle*" bölge ülkelerine karşı bir tehdit olarak tutmuştur. Sonra Amerika'da Neoconların iktidara gelişiyle İran, "*şiddetli mezhep tehdidi*" algısına evirildi. Zamanla da Arap Baharı'nda ağırlığı olan "*çok önemli bölgesel oyuncu*" haline geldi. Ancak Mısır gibi bazı Amerikan ajanları tekrar eski sağlığına kavuşunca ya da Suudi Arabistan'da yeniden taht Amerika'nın elince geçince veya Türkiye gibi bir ajanı kullanım olanağına erişince, Amerika, İran'ı çöpe atmadan İran rolünün yanı sıra diğer roller de ihdas etmiş oldu.

Belirtmesinde fayda vardır ki Amerikan ajanlarına ait diğer roller gibi İran rolü de, İran ve diğer Amerika yanlısı ülkelerin gerçek nüfuzunu temsil etmemektedir. Amerika, bu ülkelerin çıkarlarını dikkate almadan yeri geldiğinde bu rolleri artırıp eksiltebilir... Örneğin İran, çökmekte olan altyapısını umursamadan hazine gelirlerini Suriye'ye harcayarak hazinenin içini boşaltıyor. Miadı dolunca, Amerika'nın Suriye'deki mevcut rolüne bir son verebileceğini de biliyor! Ayrıca Amerika, Yemen'de İran'ı yandaşları karşısında feci şekilde sıkıntıya düşüren Suudi Arabistan için de bir rol ihdas etti. Bu rol gereği Suudi Arabistan, doğrudan kendi yandaşlarına askeri destek veriyor görünmektedir. Ama aslında İran'ı, Suudi rolü gerçeğine ve Yemen'deki hâkimiyetine boyun eğdirmiştir. İran, Husilere silah taşımak için küçük tekneler arkasına sığınacak kadar küçülmüştür... Kırmızıçizgileri bir bir yıkılan, sürekli söylem ve pozisyon değişikliğine giden Türkiye'nin Suriye rolü yakından izlendiğinde, Amerika'nın bu ajanları zerre kadar umursamadığı açıkça görülebilir. Amerika, gözünü kırpmadan o ajanları sıkıntıya sokup öfkelendirebiliyor! Diğer bir deyişle Amerika, yandaşlarına aldırış etmeksizin çıkarları uyarınca daima ajanlarının rolünü genişletip daraltabiliyor.

Trump sonrası Amerika'nın İran politikası:

Trump, Amerika tarafından bölgede İran dışında diğer bölgesel devletler olan Türkiye ve Suudi Arabistan'a roller verildiği, İran rolünün tırpanlandığı bir ortamda Beyaz Saray koltuğuna oturdu. Gürültü patırtı olmadan önceki üslupla Amerika'nın İran politikası devam edebilir ve bu üç ülke de her biri rolü gereği Amerika'nın hizmetinde olmayı sürdürebilirlerdi... Ancak ne var ki Trump, kendisini mest eden mafya yöntemiyle ekonomik şantaj yapmak için İran ucubesini ajite etti. Bu yüzden İran ile gerginlik yarattı. Twitter üzerinden yaptığı açıklamalarda İran'a saldırdı ve İran'ı terörü sponsor etmekle suçladı. Amerika ve müttefiklerini tehdit ettiğini söyledi ve İran'a karşı davranışında kararlılık gösterdi. İran'ın balistik füze denemesinin ardından 3 Şubat 2017 tarihinde 25 firma ve kişiye yönelik bir dizi ek yaptırım kararı aldı. İran ile imzalanan Nükleer Anlaşmayı kötü bir anlaşma olarak niteledi. Yeniden gözden geçirip iptal edebileceğini yani Amerika'nın anlaşmadan çekilebileceğini ima etti. Bu yüzden bazıları, Trump'ın Amerikan politikasında büyük bir değişiklik yaptığını sanabilir. Trump'ın "*yeni*" İran vizyonunu, rolünü ve İran'a karşı ne kadar ileri gidebileceğini anlamak için aşağıdaki hususlara bir göz atacağız:

1- Cumhuriyetçilerin politikası, kasvet ve gücü yansıtır. İran dâhil Trump'ın tüm dış politika ile ilgili açıklamalarında bu açıkça görülebilir.

2- Evet, Amerika-Trump'ın İran'a bakışında yeni olan bir mesele var! Bu meselenin arka planı şöyledir; Başkan Trump, seçim sürecinde Amerika'nın birçok ekonomik sorununu çözme vaadinde bulundu. Tehlikelerden koruma karşılığında hoyratça dünya ülkelerinin Amerika'ya para ödemeleri gerektiğini söyledi. Onun bu isteği, Japonya, Kore ve Avrupa ülkelerini kapsıyor. Körfez ülkeleri de bundan istisna değil, hatta bunlar daha kolay lokmadır. Yukarıda belirtilen Amerika'nın eski ve yeni motifleri uyarınca, İran'ın Körfez ülkelerine yönelik tehlike ve rolünden homurdanmalar oldu. Obama döneminde İran, Körfez kapılarına dayanan tehlikeli bir ucube haline gelmişti. Başkan

Trump da ekonomik açıdan bu konudan faydalanmak istedi. Trump, İran'a baskı yapmak, rolünü tırpanlamak ve İran tehlikesinden koruma karşılığında petrol zengini ülkelerden mafya yöntemiyle büyük miktarlarda rüşvet almak istiyor. İran üzerine uygulanan Amerikan baskısı karşısında İran da yeni balistik füze denemesi yaptı. Bunun Amerika ile tamamen koordinasyon halinde olması olasıdır ve zamanlaması da tesadüf değil. Yani bu deneme, bölge ülkeleri için kesinlikle bir tehdit teşkil etmektedir. Bundan yararlanan İran değil, Amerika'dır. Bugün Amerika, İran tehdidinden ajanları koruma karşılığında büyük paralar istemektedir. Seçim sürecinde Trump tarafından yapılan açıklamalar da bu görüşü teyit etmektedir. Yeni Trump "düşüncesini" gösteren bu açıklamalardan bazıları şunlardır:

- 19 Ağustos 2015 tarihli CNN Arapça'ya göre "Donald Trump, Amerika tarafından gördüğü destekten ötürü Suudi Arabistan'ın bedel ödemesi gerektiğini söyledi. Trump, "Suudi Arabistan yakında büyük bir felakete düşecek ve yardımımız gerekecek. Biz olmasak Suudi Arabistan burada olmaz ve uzun süre devam edemez..." dedi.

- 27 Eylül 2016 tarihli CNN Arapça'nın aktardığına göre Trump, "Biz Almanya'yı savunuyoruz. Japonya'yı savunuyoruz. Güney Kore'yi savunuyoruz. Suudi Arabistan'ı savunuyoruz. Pek çok ülkeyi savunuyoruz. Bize ödemeleri gerekeni ödemiyorlar çünkü muazzam bir hizmet sağlıyoruz ve bir servet kaybediyoruz... Tek söylediğim kendi kendilerini savunabilirler veya bize yardım edebilirler. Onların kendilerini korumaları veya bize ödeme yapmaları gerekiyor. Yirmi trilyon dolar borcu olan bir ülke için onların bize yardım etmeleri gerekiyor... Ticari anlaşmalar için müzakere yapma yeteneğinin önemine vurgu yapan Trump, "Japonya ve Suudi Arabistan ile müzakere yapabilmek için yeteneğin olması gerekir. Suudi Arabistan'ı savunmamızı hayal edebiliyor musunuz? Onca paralarına rağmen biz onları savunuyoruz. Ama bedelinize ödemeleri gerekeni ödemiyorlar." diye konuştu."

- 26 Ocak 2017 tarihli el-Cezire sitesine göre "ABD Başkanı Trump, İran ve Irak birbirine denk iki askeri güçtü. Ancak ABD yanlış yaptı. Irak'a girdi ve İran'a teslim etti. ABD, Irak'tan geri çekilirken bu ülkedeki petrolü kontrol edecek bir stratejiyle geri çekilmeliydi dedi"

24 Ocak 2017 tarihli Reuters Arapça sitesinin aktardığına göre "CIA yetkililerine yönelik konuşmasında Trump, 2003 yılında işgal maliyetini karşılamak için Irak petrolünü biz almalydık diye konuştu"

3- Tüm bunlar, anlaşmalardan dem vuran Trump'ın zihnindeki gerçeği teyit etmektedir. İran tehlikesine karşı Körfez ülkelerine kalkan olmak, onlara bedel ödemeyi gerektirir. Başka bir deyişle tahtlarını korumak için sahip oldukları büyük meblağdaki paraları Amerikan inisiyatifi altına koymak zorundalar. Amerika, bu yöneticileri cimri olarak görüyor. Pek çok olay, Trump yönetiminin sahip olduğu bu mafya zihniyetini doğrulamaktadır... Başkan Trump dışında uluslararası rüşvet yöntemini benimseyen başka Amerikan kurumları da var. Obama yönetimin altında ABD Kongresi, 2016 yılında JASTA yasasını benimsedi. Bu yasa, "terörist" eylemler nedeniyle Suudi Arabistan ve diğer Körfez ülkelerinin paralarına el koyma olanağı vermektedir... Amerika, gerçekten ekonomik kriz yaşıyor ve bu kriz yüzünden bütçe kısıtlamasına gitti. Astronomik borç ve yükselen Çin ekonomisi karşısında kalıcı önemli çözüm arayışı içinde olan Amerika, oğul Bush döneminde Irak'ın işgal edilmesini ve petrolün sömürülmesini ekonomik çözüm olarak gördü. Ancak Irak direnişi, Amerika'nın bu hayaline set çekti ve Amerika, Irak bataklığına 3 trilyon dolar harcamak zorunda kaldı. Obama yönetimi de, Amerika'nın hemen yanı başındaki adalarda yatılı büyük miktarlardaki paraları ülkeye çekebilmek için İngiliz vergi cennetine darbe vurdu. Daha sonra vergi paralarını toplamak ve "terörü" borçlandırmak için JASTA yasasını onayladı. Şimdi de "20 trilyon dolar" Amerikan borcunu 8 yılda ödemek gibi maceracı bir vaatte bulunan Trump, çıkmazdaki Amerikan ekonomisine bir çözüm yolu bulmak için sağlanan koruma karşılığında zengin dünya ülkelerinin bedel ödemelerini istemektedir!

4- "Yeniden büyük Amerika" söylemini ortaya atan Trump'ın bu sloganı, doğrudan ABD müdahalesini ve başka ülkeler arkasına saklanan Obama politikasının reddini gerektiriyor. Nitekim Suriye'de güvenli bölgeler kurulması yönünde açıklama yapan Trump yönetimi, Rusya'ya verilen rolü alıp bizzat kendisi doğrudan rol üstlenme çabasıdadır. Yine bu baptan olmak üzere Amerika, İran'ın oynadığı büyük ve korkunç rolü de yeniden gözden geçirmektedir. Bu nedenle Trump yönetimi, ekonomik amacını tamamladıktan sonra İran'ın rolünü de ciddi şekilde tırpanlamayı düşünüyor. İran rolünden tamamen vazgeçmeyecek, aksine alternatif olmaktan ziyade Türk ve Suudi rolünün tamamlayıcısı haline gelecektir. Özellikle de Suriye'de öncü bir role sahip olmayacaktır. İlk etapta Türkiye'nin sonra da Suudilerin rolü karşısında İran rolünde gözle görülür

bir gerileme olacaktır. Fakat Amerikan planlarına hizmet etmeye devam edecektir. Amerika bölgede İran rolünden vazgeçmeyecek.

5- Dolayısıyla açıklamalar ve ifadelere bakılarak Amerika'nın İran rolünü değiştirdiği yargısına varılamaz. Daha çok eylemlere bakılmalıdır. Bugün Washington'da İran hakkında koparılan bir bardak sudaki fırtınanın çoğu, gerçek politik değişimi yansıtmaz. Örneğin, "İran devriminin 38. yıldönümü kutlamaları münasebetiyle bir konuşma yapan İran Cumhurbaşkanı Hasan Ruhani, "Kim bizi tehdit ederse pişman ederiz." dedi. Ülke çapında "İslam Devriminin" yıldönümü kutlamalarına katılan İranlıların ulusal dayanışmasına işaret eden Ruhani, "Bu kalabalıklar, Beyaz Saray liderlerinin yanlış beyanatlarına bir yanıtıdır" diye konuştu. [10.02.2017 Russia Today] Amerikan Başkanı Trump da "Dikkat etsen iyi olur" sözleriyle yanıt verdi. "Cuma günü ABD Başkanı Donald Trump, "Kim bizi tehdit ederse, pişman ederiz" diye konuşan İran Cumhurbaşkanı Ruhani'ye "Dikkat etsen iyi olur" yanıtını verdi." [10.02.2017 Reuters] Bu ve İran Nükleer anlaşması gibi benzeri açıklamalar, Amerikan-İran çatışması konusunda bozuk plak gibi tekrarlanıp durulan açıklamalardır... Sahadaki gerçek ise, tam tersi istikamettedir. Koordinasyon, işbirliği ve Amerikan planlarını uygulamak tüm hızıyla devam ediyor... "9 Şubat günü ABD Başkanı Donald Trump yönetiminin yetkilileri ile yaptığı görüşmelerden sonra basın mensuplarının sorularını yanıtlayan Mogherini, "Anlaşmanın uygulanmasına sadık kalınacağına yönelik toplantılarda duyduklarımın tatmin oldum." ifadelerine yer verdi. [10.02.2017 Russia Today] İran'a uygulanan yeni ABD yaptırımlarına gelince, Amerika, İran rolünü gözden geçiriyor. Bunu ima eden açıklamalara kıyasla bu yaptırımlar, küçük çaplı yaptırımlardır. İran rolünün avantajları ve dezavantajları inceleniyor. Üstün Amerikan çıkarları için ekonomik ve politik açıdan İran rolünden nasıl yararlanılabilir diye Amerika İran rolü politikasını gözden geçiriyor. İran rolünün yeniden gözden geçirilmesi, sadece Trump'a özgü değil. Demokratların adayı Hillary Clinton da seçim kampanyası sürecinde buna yönelik açıklamalarda bulunmuştu. İran'a karşı izlenen "güven ve doğrulama" politikasını "kötü politika olarak" tanımlayan Clinton, "güvensizlik" politikası izleyeceğini belirtti. Nükleer Anlaşmanın en ufak bir ihlali durumunda yaptırım sözü veren Clinton, İran'ı cezalandırmak için gerekirse askeri güç kullanma uyarısını da yineledi. [22.03.2016 Şarku'l Avsat] Yani Trump yönetiminin İran rolünü gözden geçirme politikası, aslında Amerikan devletinin bir politikasıdır. Ama yukarıda da belirtildiği gibi İran rolü gözden geçirilirken ekonomik ve politik açıdan da Amerikan çıkarlarına hizmet etmelidir.

Sonuç olarak, bozuk değerleri ve köhne uygarlığı nedeniyle Amerika'nın kökünün çürümüş olması önemli bir şeydir. Bir diğer önemli şey de Amerika, Müslüman ülkelerde istediği gibi at koşturuyor. Sözde yönetici bozuntuları da Amerikan çıkarlarına hizmet etmek için birbirleriyle kıyasıya yarışıyorlar! Müslüman ülkelerin, sömürgeci kâfirlerin planları için savaş alanına dönmesi gerçekten acı vericidir. Ama nedeni malum, daha önce söyledik ve yineliyoruz... O da kendisiyle korunulan bir İmam ve Halifenin yokluğudur. Ebu Hurayra'dan rivayet edildiğine göre

إِنَّمَا الْإِمَامُ جُنَّةٌ، يُقَاتَلُ مِنْ وَرَائِهِ، وَيُنْفَى بِهِ **"İmam bir kalkandır, arkasında savaşılr ve onunla korunulur."** [Müslim]

Allah ve Rasûlü sevdalısı herkes için şu ölüm kalım meselesi olmalıdır: Raşidi Hilafeti kurmak ve bu ceberut saltanattan sonra Rasûl'ün müjdesini gerçekleştirmek üzere Allah'a samimi ve Rasûlü'ne sadık bir şekilde ciddiyetle çalışmak. Nitekim Ahmed ve et-Tayalisi'nin rivayet ettiği sahih bir hadiste Rasûlullah SallAllahu Aleyhi ve Sellem şöyle buyurdu:

ثُمَّ تَكُونُ جَبْرِيَّةً، فَتَكُونُ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ تَكُونَ، ثُمَّ يَرْفَعُهَا إِذَا شَاءَ أَنْ يَرْفَعَهَا، ثُمَّ تَكُونُ خِلَافَةً عَلَى مَهَاجِ النَّبُوءَةِ **"Daha sonra ceberut bir saltanat olacaktır. O da Allah'ın dilediği kadar devam edecektir. Ardından Allah dilediği zaman onu ortadan kaldıracaktır. Sonra, Nübüvvet metodu üzere Hilafet olacaktır."** Akabinde Müslümanlar izzete, sömürgeci kâfirler de zillete kavuşacaklar. O gün kâfirler, Müslüman ülkelerden arkalarına bakmadan yurtlarına geri dönecekler, tabii yurtları kalırsa.

وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نَدَاوَلُهَا بَيْنَ النَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيَتَّخِذَ مِنْكُمْ شُهَدَاءَ وَاللَّهُ لَا يَحِبُّ الظَّالِمِينَ **"O günleri biz insanlar arasında döndürür dururuz. Ta ki Allah, iman edenleri ortaya çıkarsın ve aranızdan şahitler edinsin. Allah zalimleri sevmez."** [Ali İmran 140]